

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010420
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6914010420.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci proti obv. P. V. za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí dňa 30. júla 2014 o sťažnosti obv. P. V. proti uzneseniu senátu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 109/2014 zo dňa 3. 7. 2014 taktó

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného P. V., nar. XX. X. XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením senátu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 109/2014 zo dňa 3. 7. 2014 súd v zmysle ust. § 238 ods. 3 Tr. por. s použitím § 72 ods. 1 písm. e) Tr. por. rozhodol o ponechaní obv. P. V. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica a to z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že po podaní obžaloby v zmysle ust. § 238 ods. 3 Tr. por. bolo povinnosťou súdu rozhodnúť o väzbe obvineného a to prednostne a urýchlene a preto preskúmal obžalobu, ako aj predložený spisový materiál, pričom dospel k záveru, že dôvody väzby tak, ako boli ustálené pri vzatí obvineného do väzby a to v zmysle ust. § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por. i po podaní obžaloby naďalej trvajú a preto rozhodol o ponechaní obvineného P. V. vo väzbe. Vzal pritom v úvahu jednak doznanie obvineného v prípravnom konaní, ako i skutočnosť, že doposiaľ bol obvinený 9-krát súdne trestaný, kde naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 3T 135/2013 zo dňa 5. 9. 2013 odsúdený pre prečin podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a iné na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal XX. 12. 2013. V súvislosti s dôvodmi väzby uvedenými v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. konštatuje prvostupňový súd, že existujú reálne skutočnosti, ktoré potvrdzujú obavu, že obvinený by mohol ujsť alebo sa skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu a v tejto súvislosti najmä trestu, pretože obvinenému hrozí v zmysle § 47 ods. 2 Tr. zák. uloženie vysokého trestu a rovnako v súvislosti s dôvodmi väzby uvedenými v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. prvostupňový súd konštatuje, že obvinený by v prípade prepustenia na slobodu mohol pokračovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, kde poukazuje na predchádzajúci spôsob života obvineného, z ktorého vyplýva, že obvinený sa dopúšťa opakovane násilnej trestnej činnosti obdobného charakteru.

Proti tomuto uzneseniu bezprostredne po jeho vyhlásení podal sťažnosť samotný obvinený priamo do zápisnice o jeho výsluchu dňa 3. 7. 2014 s tým, že žiada, aby bol prítomný pri rozhodovaní o sťažnosti na Krajskom súde v Banskej Bystrici, pričom dôvody uvedie v písomnom vyjadrení. Vo svojom písomnom vyjadrení - odôvodnení sťažnosti obvinený uvádza, že ho zarazil fakt, že pri rozhodovaní prvostupňového súdu nebola spomenutá lehota, ktorá sa má týkať predĺženia jeho väzby a že si myslí, že ho sudkyňa mala vopred informovať o akú lehotu sa vlastne jedná. Ďalej uvádza, že podľa jeho názoru je logické, že s jeho minulosťou a súčasným trestom, ktorý čaká, neočakáva kladné vyjadrenie krajského súdu, no žiada krajský súd o pochopenie, že keby sudkyňa informovala o lehote predĺženia, ktorá by bola pre neho uspokojivá, určite by sťažnosť proti tomuto nepodával. Domnieva sa, že sudkyňa nepostupovala v rámci správneho postupu v trestnom konaní. Prípisom, ktorý obdržal Okresný súd Rimavská Sobota dňa 28. 7. 2014 obvinený ďalej uviedol, že po obdržaní písomného vyhotovenia rozhodnutia prvostupňového

súdu žiada, aby krajský súd prejednal jeho sťažnosť bez jeho prítomnosti a aby prihliadol na dôvody, ktoré uviedol v predchádzajúcom písomnom podaní.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná, že v danom prípade boli splnené tak materiálne aj formálne podmienky pre ďalšie trvanie väzby obvineného.

Krajský súd na základe sťažnosti preskúmal správnosť postupu konania prvostupňového súdu, osobitne so zameraním na dodržanie lehôt trvania väzby tak, ako sú uvedené v ust. § 76 Tr. por., ktorú skutočnosť obvinený sťažnosťou napáda.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 6 písm. b) Tr. por. celkovo lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť 36 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin.

Podľa § 76 ods. 7 písm. b) Tr. por. z lehoty uvedenej v ods. 6 pripadá na prípravné konanie najviac 19 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin.

Uvedenými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil, pretože rozhodoval v týchto zákonom stanovených lehotách, pretože v prípade, ak by neboli tieto lehoty dodržané, bolo by povinnosťou osobitne prvostupňového súdu, prepustiť okamžite obvineného na slobodu. Avšak za situácie, kedy tieto lehoty boli dodržané, je povinnosťou prvostupňového súdu dôsledne preskúmať priložený spisový materiál a existenciu tak materiálnych, ako aj formálnych podmienok pre ďalšie trvanie väzby v tomto prípade a to navyše za situácie, kedy začala osobitná etapa trestného konania v konaní na súde. Vo vzťahu k argumentácii obvineného, že sudca bol povinný ho poučiť o lehotách väzby krajský súd konštatuje, že sudca má povinnosť skúmať dôvody väzby a dodržanie zákonom stanovených lehôt trvania väzby.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol v čom vidí skutočnosti, ktoré potvrdzujú existenciu dôvodov väzby uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), c) Tr. por., s ktorou argumentáciou sa i krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje. Navyše krajský súd poznamenáva, že z výsledkov znaleckého dokazovania vyplýva, že vo vzťahu k prognóze ďalšieho vývinu osobnosti obvineného, je táto závislá od účinnosti ochranných a preventívnych opatrení, t.j. od ochrannej ústavnej sexuologickej liečby, ktorú znalci odporúčajú obvinenému uložiť, nakoľko bez nej jeho pobyt na slobode je z psychiatrického hľadiska nebezpečný. I v tejto súvislosti treba potom konštatovať, že i prípadné možné nahradenie väzby niektorým zo zákonných inštitútov je v danom prípade v tejto etape trestného konania bezpredmetné.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody, keďže senát krajského súdu sa stotožnil s dôvodmi väzby, pre ktoré bol obvinený ponechaný vo väzbe tak, ako sú konštatované v rozhodnutí prvostupňového súdu a krajský súd nezistil ani žiadne porušenie zákonných lehôt trvania väzby a tiež i žiadne formálne nedostatky v rozhodnutí prvostupňového súdu, bolo potom potrebné sťažnosť obvineného ako nedôvodnú zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.